

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14776/2023
22.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужила АА из ..., ББ из ..., које заступа Бошко Ковачевић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., коју заступа Елена Турански, адвокат из ..., ради поништаја завештања, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3232/2022 од 02.02.2023. године, у седници одржаној дана 22.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3232/22 од 02.02.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужила изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3232/22 од 02.02.2023. године,

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3232/22 од 02.02.2023. године, у ставу првом изреке, одбијене су жалбе тужила и тужене и потврђена пресуда Основног суда у Бачкој Паланци П 441/17 од 27.09.2022. године у побијаном делу одлуке о тужбеном захтеву и о трошковима поступка (ставови први и други изреке) којима је одбијен тужбени захтев тужила, којим су тражиле да се поништи тестамент од 17.02.2003. године сада покојног ГГ, бившег из ..., који је проглашен према записнику Основног суда у Новом Саду 31.07.2017. године у предмету број 0.4041/17, да се утврди да је основано искључење тужене као нужног наследника из наслеђа на заоставштини покојног ГГ бившег из ... преминулог 21.07.2015. године, одбијен захтев тужила да се обавезу тужене да плате трошкове поступка и којом су обавезане тужиле да туженој солидарно на име трошкова парничног поступка исплате 210.650,00 динара. У ставу другом изреке, одбијен је захтев тужила и тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиле су благовремено изјавиле ревизију, због погрешне примене материјалног права, са

предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...10/23, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев тужила да се поништи тестамент од 17.02.2023. године сада покојног ГГ и да се утврди да је основано искључење тужене, као нужног наследника из наслеђа на заоставштини покојног ГГ бившег из ..., јер тужиле нису доказале да постоје разлози који би завештање чинили ништавим у смислу одредаба чланова 155-157 Закона о наслеђивању, нити разлози који би завештање чинили рушљивим у смислу одредаба чланова 164.-169. Закона о наслеђивању, нити разлози за утврђивање недостојности тужене за наслеђивање у смислу члана 4. Закона о наслеђивању.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда у којима је одлучивао о истоветним захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем или правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужиле уз ревизију нису доставиле нити указале на правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињенично-правној ситуацији. Ревизијом се указује на битне повреде поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП и у вези са тим на погрешно утврђено чињенично стање, што не представља разлог за примену института изузетне дозвољености ревизије. Основаност тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од конкретне чињеничне грађе. Примена овог института предвиђена је искључиво за питања материјалног права, па је потребно да се у ревизији јасно наведе правно питање чије разматрање се предлаже и образложи потреба његовог разматрања у смислу испуњења услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП, што у конкретном случају није учињено.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 22.09.2017. године. Вредност предмета спора, побијаног дела правноснажне пресуде је 900.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужиља није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**